

Контакт

Навчальна газета кафедри журналістики та видавничої справи факультету української філології та соціальних комунікацій ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

Новини

с.2-5

Студентське життя

с.6-8

Постаті

с.9-11

Щасливих новорічних свят та вдалої сесії!

Шановні студенти та колеги! Вітаю Вас з наступаючим Новим Роком та Різдвом Христовим!

Рік, що минає був сповнений цікавих подій та незабутніх вражень. Ми провели науково-практичну конференцію у Сєверодонецьку, підвищили свої професійні навички завдяки участі у тренінгах з медіа-грамотності у Рубіжному, взяли участь у незліченній кількості культурних заходах університету та стали на щабель вищими у науці. І черовий випуск навчальної газети «Контакт» є беззаперечним доказом нашого професійного зростання.

Бажаю Вам аби 2020 рік був не менш продуктивним і звісно ж вдалої сесії, легких заліків. Нехай Ваша залікова книжка рясніє тільки п'ятірками. Звісно, бажаю Вам, дорогі студенти не тільки наукових здобутків, але й незабутніх студентських днів та емоцій. Щасливих новорічних свят, дорогі студенти!

А.О. Галич, д.філол.н., професор, звідувач кафедри журналістики та видавничої справи, головний редактор навчальної газети «Контакт»

Дорогі наші студенти! Приміть щирі вітання з Новим Роком та Різдвом Христовим!

Цього року наша журналістська родина поповнилась першокурсниками. Перш за все хочеться привітати їх із першою сесією та початком професійного зростання. Нехай ваші 4 роки навчання принесуть чудові плоди у вигляді високооплачуваної роботи та здійснення всіх найзаповітніших мрій. Бажаю Вам, любі мої студенти, аби 2020 рік став для Вас роком процвітання, натхнення, гарних успіхів у навчанні, цікавих ідей, веселих студентських днів та вдалої сесії.

Не менш важливим є і те, щоб у новому році Вас оточували тільки позитивні та дороброзичливі люди, які подарують Вам гарний настрій, енергію на нові звершення. Бажаю також, щоб 2020 рік подарував Вам мир, добро та щастя! З наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим!

О.В. Корчагіна, канд.н.із соц.ком., доцент кафедри журналістики та видавничої справи

Любі студенти! Вітаю Вас із новорічними святами!

Ось і добігає кінця 2019 рік. Він приніс багато хорошого, а про погане ми не будемо згадувати. Нехай наступний рік буде для Вас вдалим, все складеться як треба. Бажаю Вам у цьому році багато радості і тепла. Нехай щастям і добротою наповнений буде будинок кожного з Вас. Нехай життя грає яскравими фарбами, та щоб прекарсний настрій не покидав Вас найближчі 365 днів.

Бажаю вам щастя, любові, здоров'я, достатку, сімейного благополуччя. Нехай же цей рік принесе нам купу позитивних емоцій й приємних подій! Все погане хай залишається в минулому році. І щоб в новому році кожен день був наповнений радістю і любов'ю. Окрім того, дорогі студенти, бажаю Вам продуктивного навчального року, наукових злетів, енергії для нових, креативних ідей! З новим щастям!

О.О. Черниш, асистент кафедри журналістики та видавничої справи

Колонка редактора

Зимовий випуск навчальної газети «Контакт», вже як традиція. Адже другий рік поспіль ми у грудні випускаємо газету, де підводимо підсумки семестру та вітаємо усіх із новорічними святами. Але цьогогорічний, п'ятий випуск дещо відрізняється від попередніх, адже він присвячений студентському життю, незабутнім рокам. Тому своїми спогадами у рубриці «Студентське життя» діляться студенти 4 курсу спеціальності «Журналістика», які вже в травні отримують диплом бакалавра та стануть на крок ближчими до своїх найзаповітніших мрій. Вони своїми нарисами підсумовують 4 роки студентського життя, навіюючи одночасно і радість за недарма проведені роки та сум, що скоро студентське життя стане лише спогадом.

У нашій постійній рубриці «Новини» ми висвітлюємо участь студентів факультету у різноманітних заходах, демонструючи насиченість студентського життя.

Цікавою є і рубрика «Поста-ті». Вона демонструє читачам перспективи журналістської професії та ідеал, до якого варто прагнути у професійному плані.

Допоможе з користю провести час рубрика «Актуально», де зібраний список фільмів про журналістів та їхню участь у громадському, політичному житті. Також у цій рубриці є стаття про топ головних журналістських якостей, яка стане для першокурсників своєрідною шпаргалкою.

Завершує наш випуск сторінка із віршами про надихаюче почуття – кохання. Авторами поезій стали Вікторія Леонова, студентка 4 курсу спеціальності «Журналістика» та Ніна Сорока, студента 2 курсу спеціальності «Українська мова і література (англійська)». Завершує випуск фото сторінка із найяскравішими миттєвостями студентського життя. Тому хочеться загадати бажання, аби студентське життя було насичене такими ж емоціями, як і фотографії, які закарбували щасливий студентський час.

Тетяна Царевська, 4-ВС
Редактор від студентів

Осінь у Старгороді

5 жовтня у Старобільську відбувся художньо-туристичний фестиваль «Осінь у Старгороді» за мотивами творів І. Ільфа та Є. Петрова. У рамках заходу працювало 10 локацій, такі як: літературне кафе «12 стільців», ігровий майданчик, театральна локація «Роги і копита», виставка робіт художників та майстрів, пленер з живопису, «Трактирь», «Цирюльня», турнір із шахів «e2-e4». Що більше цікавило містян та як все пройшло розказав волонтер фестивалю, студент другого курсу факультету української філології та соціальних комунікацій Олександр Мироненко.

Олександр, скажіть «Осінь у Старгороді» про що цей фестиваль? Що організатори хотіли показати старобільчанам?

«Осінь у Старгороді» – це можливість ще раз нагадати старобільчанам, що вони живуть у місті, яке цікавило письменників. Вони надихались ним, писали твори, про це зараз усі забувають. Це також можливість показати, що Старобільськ – це не «ой, скукота, тут робить нічого», це місто пронизане спогадами, де кожна вулиця, пам'ятник – це історія. А для тих, хто у Старобільську вперше чи нещодавно, фестиваль став своєрідним знайомством із містом.

Працювало 10 різних локацій. Розкажіть, будь ласка, прощовони?

Локації показували місто, демонструючи його розмаїття. Окрім локацій, для відвідувачів була створена тематична фотозона, а місцеві кафе «Старгород» та «Хуторок» підготували особливе меню до фестивалю. Цікавим, що усі локації доповнювали одна одну.

Олександр, ви були волонтером на фестивалі. Скажіть, як ви потрапили у групу волонтерів?

Почну з того, що про проведення фестивалю я дізнався від

нашого студентського самоврядування, саме там мені і запропонували взяти участь волонтером. Я погодився, бо це цікаво і хочеться допомагати місту, яке починає тільки-но рухатися у культурному плані.

Олександр, чи виникали якісь форс-мажори під час фестивалю?

Загалом все було добре. Єдине, що погода «підготувала сюрприз». На вулиці було холодно: вітер, дощ і навіть температура повітря була десь не більше 13 градусів. Але містяни все одно приходили дивились, приєднувались до фестивалю. Я думаю, що це дуже круто.

Скажіть, яка реакція виникла у старобільчан? Була зацікавленість, якась віддача?

Так, віддача була. Знаєте, приємно було бачити усмішки і дітей, і дорослих. Навіть ті, хто йшов повз локації по своїх справах все одно зупинялись, дивилися, цікавились.

Олександр, ну і останнє питання. Фестиваль вже завершено, але чи хотіли б ще взяти участь у ньому ще раз чи, може, у якомусь подібному заході?

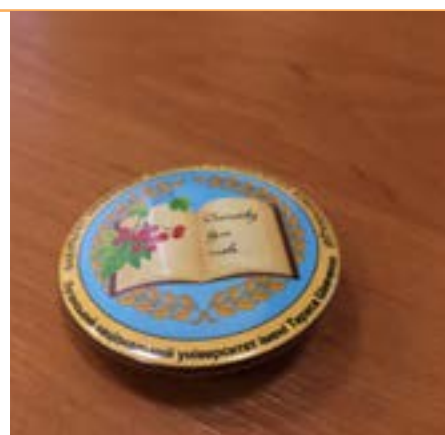
Олено, я сподіваюсь, що такий фестиваль буде наступного року. Адже це дуже круто, місто оживає, коли його наповнюють культурним змістом. Людям також приємно провести час десь поза межами своїх домів. І я теж звичайно долучатимусь до фестивалю. Якщо зможу, то буду учасником фестивалю, або, як і цього разу волонтером.

Олена Смитаніна, 4-Ж

Прапор для факультету

4 жовтня на факультеті української філології та соціальних комунікацій з'явилась власна символіка – прапор. Ініціатором його створення є організація студентського самоврядування факультету. Студенти 2 курсу на чолі із головою студентського самоврядування факультету української філології та соціальних комунікацій Олександром Мироненко та представником студентства у гуртожитку Сергієм Брюховецьким, розробляли ескіз прапору, а також створили значки. Вони, за словами Олександра Мироненка, стали гербом факультету.

Олена Смиганіна, 4-Ж

Єднання словом

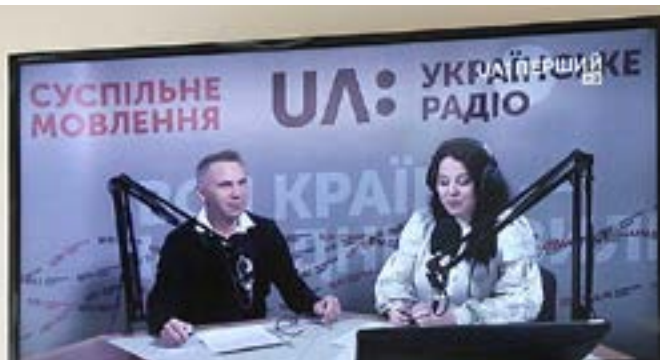
8 листопада викладачі та студенти Луганського національного університету імені Тараса Шевченка долучилися до написання 19 Всеукраїнського диктанту національної єдності. Диктант мав назву «Від бересту до «цифри», традиційно його зачитував Олександр Авраменко – відомий мовознавець, автор підручників і посібників з української мови та літератури. Новацією у цьому році стало те, що протягом 15 хвилин після написання диктанту скан-копію або фото можна було надіслати на електронну скриньку Українського радіо та за правильність його написання отримати подарунок.

За результатами перевірених робіт серед студентів університету найкращими стали: Дмитро Лебедев – студент 1 курсу факультету української філології та соціальних комунікацій, Олександра Іванова – студентка 2 курсу навчально-наукового інституту економіки і бізнесу.

А також Альона Дядик та Анастасія Клименко студенти 2 курсу навчально-наукового інституту педагогіки і психології, Катерина Маяцька (2 курс), Вікторія Сокирка (2 курс) та Діана Риб'янець (1 курс) – студенти Старобільського гуманітарного педагогічного коледжу, Аліна Реброва (2 курс), Ярослава Винник (2 курс), Валерія Бикадорова (2 курс), Марина Федоренко (2 курс), Дар'я Теплянська (1 курс) та Альона Хворостян (1 курс) – студенти коледжу Луганського національного університету.

Тетяна Цаоревська, 4-ВС

Півфінал Ліги Сміху

17 жовтня у Луганському національному університеті імені Тараса Шевченка відбувся півфінал «Ліги Сміху», до якого дійшли 4 команди – «Площа Гоголя1», «Бабушкін сервант», «А шо, why not?», «П'ятий поверх – вище тільки зірки».

Першими виступила команда факультету української філології та соціальних комунікацій «Площа Гоголя 1» з тренером Олександром Савченко. Хлопці та дівчата обіграли ситуацію, де Альберт Ейнштейн шукав своє призначення у сучасному світі. У своєму виступі команда поєднала жарти про Старобільськ вцілому, життя студентів та університету.

Наступними після філологів виступала команда інституту економіки і бізнесу «Бабушкін сервант». Як і в минулій грі тренером у них був Володимир Мороз. Завданням їхнього виступу було розповісти як саме Піфагор відкрив свою славетну теорему.

Команда факультету природничих наук «П'ятий поверх – вище тільки зірки» та тренер Світлана Безбородих обіграли таку

видатну постать як Христофор Колумб. Останніми виступала команда істориків «А шо, why not?» разом з Володимиром Морозом.

Першою командою, яка пройшла до фіналу стала «Площа Гоголя 1». Після виступу усіх, журі не змогли прийняти одностайне рішення, тому командам довелося грати в зворотню розминку. Другою командою, яка пройшла до фіналу стала команда істориків «А шо, why not?».

І на цьому все не закінчилося, бо справедливе журі зробило подарунок ще для однієї команди, яка стала фіналістом. В ході довгої та насиченої зворотної розминки команда «П'ятий поверх – вище тільки зірки» зібралася з силами й виборола перемогу у команди «Бабушкін сервант».

Фінальне змагання лігасмішників за кубок відбудеться 23 грудня у Старобільському будинку культури.

Олена Смитаніна, 4-Ж

Традиційна бесіда

7 листопада на факультеті української філології та соціальних комунікацій відбулась Всеукраїнська науково-практична конференція «Слобожанська бесіда-12». Вже 12 рік поспіль студенти та викладачі української філології зі всієї України аналізують текст у різних його проявах, починаючи від діалектних текстів і закінчуючи мовленням сучасних визначних діячів. Так, у цьому році Валентина Лєснова презентувала збірку «Скарби українських говорів: тексти про борщ».

Окрім цього говорили про вимір діалектного тексту (Галина Грима-шевич), назви рослин, які походять від числівника (Інна Гороф'янюк)

та компетентність щодо вивчення української мови (Надія Бобух). Але вели бесіду не тільки про числівники та діалекти, але й про рекламу, її функції, естетичне забарвлення та мовленнєві помилки (Марія Волошинова).

Різноманіть досліджувальних тем доводить, що українська мова - ценовичерпне джерело для вивчення

Тетяна Царевська, 4-ВС

Відкрили спортивний сезон

У ЛНУ імені Тараса Шевченка стартував спортивний сезон. Відкрився університетський спортивний сезон чоловічою першістю з футболу. Дев'ять команд вели боротьбу за пам'ятний Кубок ректорату і своєю грою вони вражали вболівальників. Всі, без винятку, команди пройшли важку фізичну та психологічну підготовку та поліпили свою гру у порівнянні з минулорічними змаганнями. Так, варто відзначити команди ННІЕБ та ПМВСПН, яких посилили своєю грою першокурсники. Добре зіграли і дві збірні команди РЦПО. Але фаворитами цьогорічної першості були команди, які успішно грали і в минулому сезоні – це збірні команди ФПН і коледжу ЛНУ.

Змагання почалися з групового турніру. У групі «А», як і очікувалося, переміг один з фаворитів першості команд – ФПН-1.

У групі «Б» збірна КЛНУ-1 домінувала над своїми суперниками. Спочатку вони перемогли першу команду РЦПО, а потім, в надзвичайно цікавому матчі, здолали молоду збірну ПМВСПН.

Найбільша інтрига була в групі «В». Фаворитом перед початком змагань у цій групі вважалася збірна КЛНУ-2. Але цим шансом хлопці не скористалися! Спочатку з рахунком 4:2 вони поступилися команді РЦПО-2, а потім і колективу ННІЕБ посиленою Богданом Млявим (ННІТОТТ) з рахунком 3:2.

Наступним етапом першості були півфінали. Першим з них відбувся матч між командами КЛНУ-1 та ФПН-2 – це була цікава, жорстка гра, яка закінчилася перемогою коледжу з рахунком 3:0. У другому матчі ФПН-1 – РЦПО-2 виділялася більш досвідчена перша команда ФПНу, вони і перемогли з рахунком 6:1. Цікавий і інтригуючий був матч двох університетських команд ННІЕБ і ПМВСПН. Було створено багато голевих ситуацій біля обох воріт, але краща їх реалізація була в «істориків», які перемогли з рахунком 5:1.

Фінали проводилися за коловою схемою. У першому поєдинку зустрілися фаворити першості ФПН-1 та КЛНУ-1.

Слідом за чоловічою першістю свою першість провели і жіночі команди. Майстерність команд, дещо поступалася грі чоловічих команд, але емоції та азарт наших футболісток нівелювали цей недолік. Фаворитами першості вважалися збірні команди інститутів економіки і бізнесу, педагогіки і психології і команди коледжу ЛНУ та Старобільського гуманітарно-педагогічного коледжу.

Фінали між командами стали ідеалом без принциповості. Жодна зустріч не змогла завершитися перемогою однієї з команд після закінчення основного часу. В усіх матчах переможець визначався після пробиття серії шестиметрових ударів. Так «ННІЕБ» домігся перемоги над СГПК з рахунком 2:1, ПП-1 над ПП-2 – з рахунком 2:0, СГПК над ПП-2 – рахунок 2:1. Ця перемога вивела СГПК на третє місце.

В заключному матчі зустрілися команди групи «А» – ННІЕБ та ПП-1, які в групі зіграли в нічию з рахунком 0:0.

Кращим бомбардиром з 6 голами стала Ірина Плясуля, студентка навчально-наукового інституту економіки і бізнесу а кращим гравцем визнано Аліну Комісаренко, студентку Старобільського гуманітарно-педагогічного коледжу.

Артем Хорольський, 4-Ж

Мої 4 роки у Луганському національному

Після завершення школи я обрав Луганський національний, чесно кажучи, не тому, що він мені подобався. Я взагалі мало знав про цей заклад. Але коли познайомився із ним, зрозумів, що мені насправді пощастило із вишем.

Моє перше і одразу ж позитивне враження про університет склалося ще на першій організаційній лекції, де нам розповіли багато нового й цікавого про процес навчання, про систему накопичування балів, де студент дійсно працює кожному пару на себе і свою репутацію. У той момент я зрозумів, що університет – це зовсім не школа. Це новий світ зі своїми правилами, де ніхто за тобою не бігає, щоб ти навчався. Тільки від тебе залежить результат і ти маєш усвідомлювати, що почався абсолютно новий етап твого життя. Студент має багато можливостей для волевиявлення та саморозвитку, але ще більшою стає відповідальність за своє майбутнє.

Враження справила і атмосфера студентського мікросуспільства, де люди є досить дружніми та готові допомагати один одному, адже студентське життя несе більше складностей, а тому вимагає згуртованості та взаємодопомоги заради виживання у цьому новому світі. Поділитися продуктами у гуртожитку, дати списати лекцію, повідомити якусь інформацію, пояснити незрозумілі речі, розважитися компанією на вихідних і не тільки – це буденність стосунків між студентами. Для мене, як і для багатьох, університет став – і досі є школою життя.

Розуміючи, з якими труднощами довелось зіткнутися викладачам та університету – тікати від війни, влаштуватися на новому місці, у мене викликає велику повагу, що робота закладу залишається на дуже високому рівні. Луганський національний продовжує готувати майстрів своєї справи, а також нові покоління викладачів, вирішує проблеми, наприклад, таких як: нестача місць у гуртожитку, реконструювання будівель, утеплення приміщень,

придбання нової апаратури.

Окремо, варто згадати всі заходи, які проводить вищий навчальний заклад для своїх студентів: організовує свята, наукові конференції, спортивні змагання, домовляється про навчальні тренінги, про міжнародне співробітництво, забезпечує студентське самоврядування тощо. Наприклад, я із студентами ФУФСК три рази їздив на фінансовані Канадою тренінги з медіаграмотності до міста Рубіжного за кошти університету, отримавши багато корисних знань, а також сертифікати від організаторів.

До того ж, наш виш, дає багато можливостей студентам, для початку своєї кар'єри, офіційно працювали у стінах університету та навіть поза ними, адже кожного року нам пропонують поїхати у інші країни та набратися робочого досвіду. Загалом, відчувається, що наш університет живе, змінюється,

гу на найголовнішому – студентах.

Якщо казати про те, хто саме мене надихнув та надихає у Луганському національному, то, перш за все, це викладачі, які не є місцевими, а приїхали сюди разом з університетом. Багатьом з них доводиться їздити туди-сюди з Луганська до Старобільська, що не просто складно, а й небезпечно. При цьому викладачі дуже добре роблять свою справу, беруть участь у житті університету і поза проведенням пар, на різних заходах. Така відданість своїй справі – справді надихає! По-друге, звичайно, надихає приклад студентів-випускників ЛНУ, які досягли успіху у своїй спеціальності та принесли славу нашому університету. Особливо, випускники-журналісти, на яких хочеться орієнтуватися. Завдяки своїй освіті саме на нашій кафедрі вони мають змогу працювати у престижних виданнях та телеканалах.

Я ні краплі не шкодую, що обрав саме цей університет. ЛНУ дійсно один з кращих вишів України, і це правда! Дуже тепла атмосфера, прекрасні люди й сильні викладачі, що по-справжньому люблять свою роботу.

Данило Черниченко, 4-Ж

Студентство - крок у доросле життя

Студентство – це новий етап у житті, час, коли ти набуваєш самостійність у своїх діях та рішеннях, час, коли ти вступаєш у «доросле життя». Хоч це і був складний період для мене, я все ж радію, що обрала саме Луганський національний університет. Визначитися зі своєю майбутньою професією було не важко, оскільки журналістика приваблювала мене ще з підліткових часів. Мені дійсно хотілося опанувати цю професію, дізнатися всі тонкощі журналістської діяльності, і, в результаті, стати гарним спеціалістом.

Що ж я отримала за цей час? За період навчання я познайомилася з великою кількістю цікавих особистостей. В першу чергу – це мої викладачі. Люди, які змінили мій світогляд. За весь цей час, вони дійсно вкладали в мене знання, були не просто вчителями, а наставниками і порадиниками.

Також, відвідуючи різні тренінги мені випала можливість спілкуватися з фахівцями в галузі мас-медіа, з діючими журналістами та з іншими видатними людьми. Найбільше запам'ятався курс тренінгів, присвячених тому, як навчитися розпізнавати правду та брехню в медіапросторі. Лекції проводилися медіа-експертом, головою «Школи Медіа-Патріотів» Євгеном Бондаренко. Тренінги були проведені організацією «Громадський Дім» в місті Рубіжному.

Але студентське життя включає в себе не тільки заняття та лекції, а й активний відпочинок. Пригадуються факультетські «дні здоров'я». У цей день, наш факультет вибирається на природу, щоб відпочити та весело провести час. Крім спортивних ігор, студенти, також, допомагають викладачам з розведенням багаття та приготуванням каші. Такі заходи дійсно допомогли мені знайти спільну мову з одногрупниками, дізнатися їх краще. Крім цього, студентське життя сповнене різними дрібницями, які наповнюють будні та роблять їх веселішими.

Думаю, що в майбутньому, я буду часто згадувати студентство і часи моєї юності з посмішкою та дякувати за освіту, яка дала мені можливість знайти роботу моєї мрії

Вікторія Леонова, 4-Ж

Насичені студентські роки

Коли я вступив до університету на перший курс, моє перше враження було позитивне, тому, що я відчув щось нове, незвичайне, моя перша в житті лекція була дуже продуктивна, на ній я дізнався про всі тонкощі навчання, я спочатку думав, що навчатися буде дуже важко, бо це новий та вищий рівень для мене, аніж в школі. Та поступово, як і всі студенти, я звик до годинних пар та навантаження.

Протягом всього періоду навчання, я жодного разу не пошкодував про свій вибір, і навпаки, з кожним днем в університеті я все більше розумію значення навчання та його важливість у моєму житті.

Так, я згоден, іноді бувають тяжкі дні, коли доводиться сидіти на одному місці по 4-5 годин в день, а ще тренування, вечірня прогулянка та домашнє завдання, але це все лише зміцнює мою силу волі та допомагає впевнено йти до своєї мети.

Часом, я сумую за навчанням у школі, згадуючи безтурботний час. Потім, я розумію, що навчання в нашому закладі вищої освіти – це фундамент, на якому мені доведеться будувати своє подальше життя, це опора, яка допоможе мені вирішувати свої проблеми та досягати висот у кар'єрі та особистому житті. Часто мої молодші друзі-школярі запитують у мене: «Артеме, ну от скажи, що там гарного у тому університеті?», а я відповідаю коротко і лаконічно: «Все». На початку навчання в університеті я постійно проводив паралелі зі школою, я шукав плюси, рахував мінуси і чесно кажучи, мінусів було більше, але це лише спочатку, потім я звик, втягнувся в студентське життя, навчився розподіляти свій час, аби навчитися встигати все.

Університет подарував мені не тільки освіту, а ще й купу позитивних якостей, які допоможуть у житті. До прикладу, завдяки університету, я по-справжньому зрозумів що таке відповідальність. На другому курсі мене обрали головним серед студентів, які проживають у гуртожитку. Спочатку я лише посміявся і вдало пожартував про те, яка тепер у мене влада, але коли студенти почали бігти до мене кожен із своїми проблемами, які я повинен був вирішити, я зрозумів, що з великою владою приходить і велика відповідальність, в першу чергу за тих, хто мені довіряє та кому потрібна моя допомога.

Підсумовуючи, хочеться сказати, що навчання в університеті - це своєрідна школа життя, яка перевіряє тебе на витривалість, відповідальність, дає можливість познайомитися з хорошими людьми та трохи більше навчить розбиратися в людях. Інколи уроки у цій школі важ-

Артем Хорольський, 4-Ж

Освіта - запорука успіху

За фахом я журналіст, поки що не дипломований, але через півроку маю отримати диплом «бакалавра», а потім сподіваюсь і «магістра». Проте мені вже пощастило працювати за спеціальністю, через це щодня спілкуюсь з людьми різної вікової категорії, серед них є і підлітки, старшокласники. Ненароком слухаючи їх розмови одним із популярних питань виявляється питання освіти. Молодь турбує, наскільки вона необхідна як про неї говорять?

Що ж, відверто кажучи, особисто я переконалась, що не завжди навчання в університеті – запорука успішного майбутнього. Я бачу професіоналів своєї справи, які зростали самостійно, а не вивчали купу предметів в універі. Вони вчилися на практиці, на своїх помилках і досягли рівня вартого поваги. Однак цей шлях тернистий, і більшість, я впевнена просто не дістануться п'єдесталу, бо треба працювати, вчитися, відпрацьовувати помилки, знову працювати, помилятися, і так до того часу, поки в досконалості не оволодієш своєю справою. І це, значно складніше зробити коли не маєш міцного підґрунтя під ногами. В цьому, справді, сильно допомагає навчання в університеті. Знання забезпечують гарну платформу, з якої ви можете оцінити ваші здібності у тій чи іншій галузі, а відтак - сформувати навички, які потенційно приве-

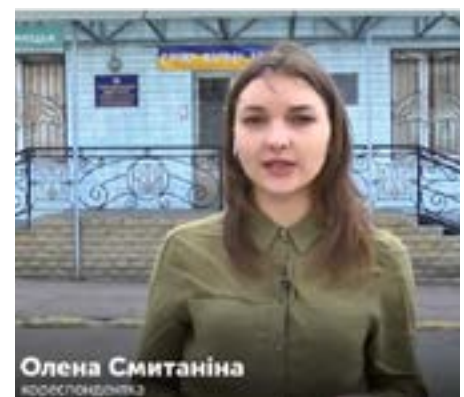
приведуть вас до успіху у роботі.

Ось до прикладу, мої чотири студентські роки не були марнуванням часу. Початок навчання в університеті став для мене новою сторінкою в житті. Цей етап зіграв найважливішу роль у накопиченні капіталу ідентичності, тому що університетське життя не обмежується лише вузькоспеціалізованим навчанням – воно вирує різноманіттям можливостей і неформальної освіти, а також набуттям навичок соціальної взаємодії, які постають перед студентами.

Сьогодні я працюю за фахом і це завдяки навчанню в університеті. Виш став для мене саме тим необхідним поштовхом у доросле життя, він став домівкою і наставником. Студентські роки запам'ятаються надовго, адже тут і навчання, і становлення, і дружні та подекуди не прості стосунки з однокурсниками, які навчили мене бути тим, ким я є. Завдяки набутим знанням я отримую задоволення від роботи. Корисним для мене став й досвід роботи під час навчання у прес-центрі Луганського національного університету.

Лекції становлять лише момент, більше змін відбувається у повсякденному житті. Палкі дискусії на професійні теми, спільні прогулянки, обмін книгами, видання журналів, відвідування концертів та інших заходів – далеко не повний список варіантів проведення часу моїх студентських років. Не останню роль і зіграли участь у проектах, культурно-масових заходах та конкурсах. Це сформувало мене, як особистість, як фахівця.

Олена Смитаніна, 4-Ж

«І не мріяла стати журналістом»

Луганському національному університету є ким пишатися серед своїх випускників, які вибороли собі визнання практично в усіх куточках нашої країни. Так само і наша кафедра журналістики може похвалитися фахівцями, що вийшли з її лав та посіли гідне місце у сфері своєї спеціальності, надихаючи своїм прикладом нинішніх студентів-журналістів на власні звершення. Однією з таких постатей, що є зразком великих можливостей, відкритих перед випускниками ЛНУ, є Анастасія Кримова, яка випустилася з нашого вишу ще у 2016 році, отримавши ступінь магістра журналістики.

І хоча Анастасія займає дуже високе положення у своїй спеціальності, працюючи у Верховній Раді, та має багато серйозних професійних зобов'язань, вона із радістю відгукнулася на наше прохання взяти у неї інтерв'ю у нашу студентську газету "Контакт", з якою вона знайома не з чуток.

Добрий день, Анастасіє. Дуже дякую, що ви змогли знайти для нас час і відповісти на наші запитання, бо ми дійсно знаємо, що ви зайнята людина. Можете розказати, як почався вас професійний шлях? Чому ви обрали саме журналістську професію, чи може вона сама вас обрала?

Насправді, я ніколи не мріяла стати журналістом, так само як і працювати на телебаченні, і до останнього не хотіла працювати у парламенті. Все сталося, якось випадково, саме собою. Моє знайомство із журналістикою почалося ще у восьмому класі, коли я перейшла навчатися в ліцей, де по суботах був гурток «школа журналістики», який випускав ліцейську газету. Аби чимось себе зайняти я туди і записалася. Так і стала журналістом, хоча, чесно кажучи, планувала я бути лікарем. На 3-му курсі навчання я почала працювати на телебаченні. На цей шлях я стала випадково, коли просто підмінила одну дівчину та зняла сюжет за неї. І хоча фактично я працювала в інформаційному агентстві, там ми також співпрацювали з київськими телеканалами: TVi, Business, 112 Україна (це був його початок і канал ще не належав Меведчуку). Через півроку, як я почала працювати, почався Євромайдан, а потім і сумнозвісні події на Сході.

А як саме ви почали працювати у парламенті і чи подобається це вам?

Працювати у парламенті мене затягнули ще коли я працювала на Еспресо. Так, мене часто питають, чи мені подобається у Верховній Раді. Але тут однозначної відповіді немає. З одного боку, я громадянка України, мене усі ці бурні політичні ігрища обурюють, а їх я бачу за багато. З іншого – мені подобається розповідати глядачам про усі ці "підкилимні" ігри української політики. Тому я продовжую це робити й далі, хоча інколи руки опускаються.

Все ж таки, бути журналістом у Верховній Раді - це дуже солідно. У свій час ви мріяли досягти таких висот, чи може це для вас далеко не кінцева мета?

Я, чесно кажучи, ніколи не прагнула слави, та інколи вона мене сама знаходить. І не завжди у хорошому сенсі. Працювати у Раді може й солідно, але є і свої мінуси. Так наприклад, у Раді була ситуація: ми писали брифінг Олега Ляшка. І че-

нічого важливого не розповідав, я просигналізувала своєму оператору, що б його більше не писати. Ляшко це помітив і потім ще хвилин п'ять розповідав, який 24 канал безсоромний, і його не можна дивитися. Тобто журналіст у Раді є не просто стороннім спостерігачем, а й є важливим елементом парламентського суспільства. А ще на мене нещодавно образився нардеп та колишній журналіст Олександр Дубінський за те, що я на прес-марафоні Зеленського запитала, що він буде робити з групами впливу у своїй фракції, зокрема, з групою Дубінського-Коломойського. Після цього Дубінський назвав мене «тупою вівцею». Щоправда, після цього багато активістів та колег з різних видань і телеканалів дякували мені. Але було й приємне: перед прямим ефіром до мене підійшов незнайомий чоловік і подарував букет червоних троянд. Не складно. Ні, це дуже складно і це займає велику частину життя. Треба постійно бути в інформаційному полі: в будні, на вихідних, у відпустці. Це серйозна професія і вона вимагає серйозного підходу.

Із якими ще складнощами у Раді вам довелося зіткнутися? Як проходить ваша підготовка до роботи? Що вас у парламенті найбільше вразило?

Як журналіст, ти маєш бути готовий у будь-який час доби піднятися з ліжка і поїхати на роботу. Хоча, насправді, таких випадків не дуже багато. Важко даються «бюджетні ночі», коли ти маєш ночувати у парламенті, бо треба дочекатися голосування, а народні депутати ніяк не можуть "роздеребанити" державні гроші. І, навіть, якщо тебе підмінюють, то вранці ти знову маєш бути свіжою в Раді. Схожа ситуація із судами. Працюючи в Раді, я часто маю знати більше навіть, ніж народний депутат. А це означає, що у вільний час треба читати законопроекти. Тому вранці, коли я прокидаюся, в першу чергу відкриваю порядок денний на сьогодні, обираю найважливіші та найбільш резонансні проекти законів і читаю принаймні пояснювальну записку.

Але ви зараз працюєте не тільки у Раді?

Так, не тільки. До речі, що стосується складного режиму праці. Майже безперервно я відпрацювала три доби у Солом'янському суді, де обирали запобіжний захід екс-голови ДФС Роману Насірову. А суд це не тільки довго, а ще й дуже незручно: зала забита, а ти у цьому хаосі маєш чути, що там відбувається. Більш приємно, звісно, працювати на різних форумах. Один з моїх найулюбленіших – щорічна зустріч Ялтинської Європейської стратегії (YES). Це чудова нагода поспілкуватися offtherecords з політиками, взяти інтерв'ю в іноземних високопосадовців, президентів. Хоча тоді робочий день може тривати 13-14 годин.

У вас, як у досвідченої журналістки, є якісь життєві принципи, що стосуються роботи?

Для мене абсолютна формула щастя виглядає так: вранці треба із радістю йти на роботу, а ввечері із радістю повертатися додому. Тому для мене дуже важливо, де я працюю. Інформаційна політика каналу має співпадати із моїм світоглядом, тому я ніколи

не піду працювати, наприклад, на проросійські канали Медведчука. І не розумію колег, які заради грошей зраджують своїм власним поглядам. Кожна редакція, в якій я працювала відповідала моїм вподобанням. Звісно, важливий колектив. В нашій професії найголовніше – командна робота. Журналіст має знати, що робити на місці події, а оператор, що знімати. Інколи, навіть, підстраховувати один одного. І звісно, треба розумітися на тому, що ти робиш.

Не могу не спитати вас про наш університет. Які у вас залишилися спогади, наскільки важливу роль відіграв у вашому житті саме він?

Університет для мене, у першу чергу, це моє маленьке дітище – газета «Контакт». Я пам'ятаю, як сама вчилася його верстати, ночами редагувала тексти, які присилали автори. Але найбільше вкарбувалася у пам'ять наша поїздка редакцією до Запоріжжя на конкурс університетських та шкільних видань. Ми тоді посіли друге місце. І вперше привезли кубок на кафедру. Там я

зустріла багато людей, з якими досі підтримую зв'язок, зокрема, завдяки тому, що ми працюємо в одній сфері. Але університетське життя, частково, пройшло повз мене, через те, що я рано пішла працювати. Звісно, хочеться відвідати альма-матер знову. Хоча я розумію, що в рідні стіни потраплю, ймовірно не скоро, через окупацію. Але, принаймні, можна навідатися до Старобільську. Треба знайти нагоду!

Ваш чоловік також є випускником ЛНУ і є журналістом. Вас зблизила професія?

Вперше зі своїм майбутнім чоловіком ми побачилися навесні 2014-го біля захопленої будівлі СБУ в Луганську. Але вирішальну роль зіграв наш університет. Ні, не тому, що Ігор теж колись тут навчався. На той час, я готувала проект бакалаврської роботи. Мала зняти коротку програму про нашу кафедру. У мене було вже все, окрім стенд-апів. І, як на зло, мій оператор поїхав у відрядження. А це був вже, здається, останній день перед захистом. Тож, я попросила допомоги у Ігоря. Хоча, Ігор з «поля» пішов у редактори. Але у нас справжня телевізійна родина. Вже і донька у свої 4 роки каже, що хоче працювати в телевізорі.

Дуже дякую вам за таке цікаве інтерв'ю. І наостанок, з вершини свого досвіду, які поради ви можете дати нам, молодим журналістам?

Професію журналіста треба по-справжньому полюбити, бо інакше вона тебе з'їсть. Часто молодь йде вчитися «на журналіста», бо це не складно. Ні, це дуже складно і це займає велику частину життя. Треба постійно бути в інформаційному полі: в будні, на вихідних, у відпустці. Це серйозна професія і вона вимагає серйозного підходу.

Ще раз дякуємо вам за розмову та бажаємо успіхів у вашій справі!

Щиро дякую! Навзаєм. До зустрічі!

Данило Черниченко, 4-Ж

Люди, на яких варто підписатися

Facebook: Сергій Лещенко (Sergii Leshchenko)

Сергій Лещенко – один із найвідоміших українських журналістів сучасності. Кар'єра журналіста для Лещенко почалася в 2000 році, з випробувального терміну в програмі «Репортер» на «Новому каналі». Наразі Сергій відомий як заступник головного редактора газети «Українська правда». А також автор книг-розслідувань «Американская сага Павла Лазаренко» (2013) та «Межигорський синдром» (2014). З 2015 року Лещенко ділиться секретами журналістської майстерності зі студентами Школи журналістики УКУ.

Денис Бігус (Denys Bihus)
Facebook: Денис Бігус (Denys Bihus)

Відомий тележурналіст, блогер, автор проекту Bihus.Info – Денис Бігус. Наразі веде проект антикорупційних розслідувань «Наші гроші» на телеканалі «UA:Перший» та «24 канал». У журналістській сфері Денис знаходиться більше 10 років, за цей термін встиг попрацювати на телеканалах ZIK, TVi, 5 канал, в центрах протидії корупції. У червні 2017 року Бігус удостоївся міжнародної премії Democracy Award

2017 за досягнення в боротьбі з корупцією від Національного фонду підтримки демократії.

Роман Шрайк (Roman Shrayk)
Facebook: Роман Шрайк

Роман Шрайк – тележурналіст, блогер, засновник проєктів durdom.in.ua, linkodrom.com. Веде авторські новинні та аналітичні канали в Telegram, які присвячені політиці та суспільству. У 2015 році заснував блог-платформу для топових користувачів українського сегменту Facebook – site.ua. На його просторах блогери та аналітики розміщують свої статті про поточні події країни.

Facebook: Vadym Karpiak

Свою журналістську діяльність Вадим Карп'як розпочав ведучим ефірів столичної радіостанції «Радіо Столиця» у 1997 році. На телебачення Вадим прийшов у ролі інформаційного редактора ранкової програми «Сніданок з 1+1». З 2013 року працював ведучим новин на каналі «112». Загальне визнання Карп'як отримав, коли став ведучим телепередачі «Свобода слова»

Тетяна Даниленко (Tetiana Danilenko)
Facebook: Тетяна Даниленко

Тележурналістка, відома ведуча. Працює на «Радіо НВ», веде блог на ресурсі «Новий час», авторські ток-шоу «Гра Z Вогнем» і «FACE 2 FACE» на телеканалі ZIK. У фокусі Тетяни - актуальні суспільно-політичні теми, обговорювані з відомими і впливовими особами / експертами України.

Богдан Кутєпов (Bohdan Kutepov)
Facebook: Bohdan Kutepov

Журналіст-розслідувач, оператор, телеведучий, стример, хронікер. Працює на «Громадському телебаченні». Працював на «Тонісі», СТБ, TVi, був журналістом «Телекритики» та головним редактором її сайту «Дуся», резидентом Comedy Club Production. Про себе каже коротко, але вичерпно: «журналіст, документаліст, скандаліст, баяніст, санітар лісу».

Вікторія Леонова, 4-Ж

Топ якостей, навичок та здібностей, які важливі для професійного журналіста

1. Перш за все, журналіст повинен володіти комплексністю мислення. Для створення гарного журналістського матеріалу фахівець повинен тверезо оцінювати те, що відбувається, розглядати дану ситуацію як частину цілого, частину системи. При створенні матеріалу журналіст повинен дивитися в глиб ситуації, бачити суть того, що відбувається, заглядати в минуле та прогнозувати майбутнє. Іншими словами, якщо журналіст має розвинене комплексне мислення, то створений ним матеріал буде виділятися серед інших новин.

2. Дослідницькі здібності. Гарний спеціаліст повинен повністю

занурюватися в процес створення матеріалу, вивчати його довго та всебічно.

3. Креативність, тобто здатність до творчого мислення. Журналіст повинен вміти нестандартно підходити до справи, генерувати власні ідеї.

4. Розвинуте почуття емпатії. Здатність встати на позицію іншого та поглянути на ситуацію з його боку. Ця якість важлива при підготовці емоційно складних та суперечливих матеріалів

5. Уміння працювати з великим об'ємом інформації. Гарним навиком для журналіста є здатність аналізувати та обробляти інформацію, і робити це швидко. Здатність фільтрувати інформацію, що надходить, вміти відокремлювати важливе від несуттєвого. Уміння побачити за незначним, на перший погляд, фактом важливу інформацію.

Усі вищепераховані якості можна здобути у процесі навчання або саморозвитку. Адже вони є ознаками професіоналізму та журналістської майстерності.

Вікторія Леонова, 4-Ж

Топ фільмів для перегляду

Зима, напевно, найкраща пора для проведення холодних вечорів за переглядом кіно. З чашкою чаю або какао так приємно сісти перед екраном, на якому ось-ось розгорнуться події в фільмі. Але не варто забувати, що наша творча професія має властивість проникати в усе, чим ми займаємося. Будь то робота, навчання або відпочинок – ми завжди залишаємося журналістами. Тому, пропоную вам зануритися в добірку фільмів, які дозволять вам не тільки чудово провести час, а й глибше вивчити тонкощі журналістської діяльності.

Фрост проти Ніксона (2008 р.)

Жанр: драма, історичний

У фільмі розповідається про протистояння журналіста і політичного діяча. Події розгортаються навколо репортера Девіда Фроста та президента США Річарда Ніксона, якого звинувачують в перевищенні повноважень і зловживанні посадою. Протягом всієї кінокартини ми спостерігаємо за драматичною серією інтерв'ю, що проходить в кілька етапів. Довгі «бесіди» Ніксона перетворюються в добре вибудовану стратегію, де ініціатива постійно переходить з рук в руки. В цей же час глядачі стежать за бесідами двох чоловіків так, немов на екранах їх телевізорів йдуть дуже захоплю-

на зустріч двох героїв вийшла особливо емоційною – ось що означає журналістська хватка.

Добрий ранок (2010 р.)

Жанр: комедія, мелодрама

Ви коли-небудь уявляли собі, що відбувається за кулісами телевізійного ранкового розважально-новинного шоу? Ми звикли спостерігати на екрані ідеальну картинку та ведучих в прекрасному настрої. Чи насправді це так? Виявляється, коли камера вимкнена, в студії зовсім не панує радість та дружельюбність. Співведучі ненавидять один одного, редактори зриваються на підлеглих, а продюсери не справляються зі проблемами, які звалилися на колектив каналу.

Диявол носить Prada (2006 р.)

Жанр: драма, комедія, мелодрама

Професійна журналістика впливає не тільки на політику, вона проникає в усі шари суспільного життя, туди, де закриті двері для телебачення і радіо. У 2006 році режисер Девід Френкел представив публіці фільм «Диявол носить Prada», в якому досить жваво змалював звичай, що панують за закритими дверима

модних будинків і не менш модних журналів. Дует Меріл Стріп та Енн Хетеуей, які виконали відповідно ролі суворого головного редактора та її юної асистентки, вийшов настільки живим, що багато глядачів досі саме так собі уявляють життя редакторського колективу.

Афера Стівена Гласса (2003 р.)

Жанр: драма, біографія, історичний

Справжня історія молодого журналіста Стівена Гласса, який в середині 90-х зарекомендував себе як один з кращих репортерів в країні і зробив гарну кар'єру. Однак, щось пішло не так. Скандал стався тоді, коли Стівена зловили на шахрайстві: він часто підтасовував факти, придумував те, чого не було, вставляв в статті неіснуючі цитати і, часом, цілком придумував ті історії, які видавав за справжні.

«Афера Стівена Гласса» здобула визнання критиків. Фільм отримав рейтинг 91% за відгуками кінокритиків на сайті Rotten Tomatoes, як консенсусу на сайті винесені слова «переконливий погляд на відступ Стівена Гласса зі шляху істинного»

Цікаві факти:

Фільм заснований на реальних подіях.

Редактор «Нью Рипаблік» Чарльз Лейн був запрошений режисером Біллі Реєм, щоб спостерігати за зйомками.

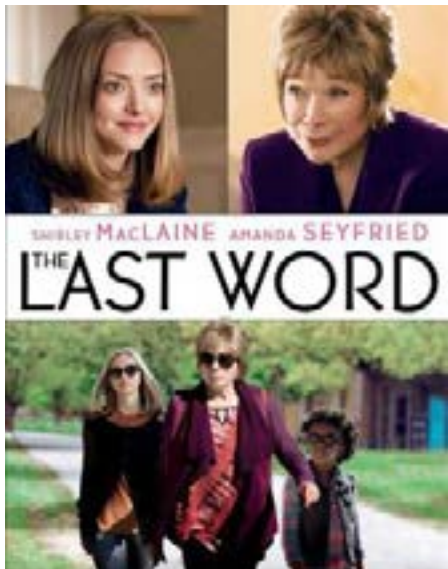

Плітка (2000 р.)

Жанр: трилер, драма, детектив

Група студентів журналістики в університетському містечку після лекції про жовту пресу вирішує перевірити, як поширюється плітка, і якими подробицями вона може обрости. З цією метою, після вечірки, вони пускають плітку про місцеву красуню. Новина швидко набуває подробиці та поширюється по місту.

До чого може привести нешкідлива, на перший погляд, брехня? З якими наслідками доведеться зіткнутися головним героям?

Останнє слово (2017 р.)

Жанр: драма, комедія

Харріет Лоурел - сильна, самодостатня особистість. Сувора бізнес-леді з

залізною волею і швидкої хваткою не звикла до сентиментальності, які неодноразово дарувала їй доля. Навіть там, де легковажність була доречно, Гарріет воліла тримати образ холодної бізнесменші. Сильна і вимоглива за характером жінка піддала особистому контролю будь-яку дрібницю. За життя вона втрачала багатьох людей, але ніколи не шкодувала про це. І ось, на схилі років вона раптом зрозуміла, що поруч з нею нікого і не залишилося. Але при цьому Гарріет була впевнена, людей відсіяла доля, причина зовсім не в її убогому темпераменті. Як справжня перфекціоністка героїня змиралася з тим, що їй скоро доведеться залишити цей тлінний світ. Вона продумала все до дрібниць і вирушила до редакції великого видання, щоб сказати своє останнє слово, яку вмістять в рядки некролога. Однак, журналістка, яка вирішила зайнятися написанням книги не почула від людей, з якими була знайома Харріет нічого хорошого. Чи зможе героїня змінити ситуацію?

Добраніч, та нехай щастить (2005 р.)

Жанр: драма, історичні

«Добраніч, та нехай щастить» - друга режисерська робота Джорджа Клуні, яка удостоїлася безлічі нагород на різних фестивалях, а також шести номінацій на «Оскар» в 2006 році. Оповідання виконано в чорно-білій стилістиці і перебивається вставками телевізійної хроніки початку п'ятдесятих років

кіно, створюється враження, що це фільм з тієї епохи - настільки все майстерно подано і стилізовано. Сюжет будується навколо протистояння журналіста Едварда Мерроу з одіозним політиком Джозефом Маккарті. Історія, яка послужила основою для сценарію, дійсно мала місце бути в 1953 році, коли сенатор Маккарті розгорнув активну антикомуністичну політику в країні. За ширмою гучних гасел і закликів боротися з комунізмом, Мерроу побачив віроломний порушення прав простих американців, які змушені страждати через нав'язливу примхи політиків. Свою точку зору журналіст не боявся висловити публічно, що послужило початком його активного переслідування з боку поплічників Маккарті.

Людина із заліза (1981 р.)

Жанр: драма, історичний

Дія фільму розгортається на початку 80-х років в комуністичній Польщі. У цей неспокійний час країна була повсюдно охоплена страйковим рухом. Радіожурналіст Вінкель отримує розпорядження від вищого керівництва випустити репортаж, компрометуючий робочого гданської судноверфі.

Під час підготовки репортажу Вінкелю необхідно зістритися з людьми, які добре знають Томчика. Після цієї зустрічі у Вінкеля закрадають деякі сумніви.

Вікторія Леонова, 4-Ж

Сестра

Погукай мене тихим голосом
 Я прийду до тебе в ночі
 Розпитаю всякі горісті
 Одігну руки твої
 Скільки б часу не йшло за вікном
 Стерегтиму сни твої
 Поки подих чутиму тихий
 Не впущу тонкої руки

Вікторія Леонова, 4-Ж

Останній сон

Я бачив сон чудний,
 Немов хлопчисько загляда в
 вікно.
 Слідкує, як я крокую по кімнаті,
 Як одягаю свій наряд нічний,
 Як світло вимикаю в хаті.
 І як молюсь у час скрутний,
 І як кладу себе на простирadlo.
 Очима блимаю в п'їтьмі,
 Хочу питаннячко йому задати.
 Дізнатись, хто він, нащо тут
 стоїть?
 Яка дорога привела до мене?
 За цим вертаю погляд свій в
 вікно,
 І бачу там себе малого.
 Хлопчисько, років десяти
 Очима також блимає в п'їтьмі,
 Рукою маше, привітає.
 І стало ясно в мить мені,
 Що то є передвісник смерті.

Вікторія Леонова, 4-Ж

Небо зверху дивилось так сум-
 но,

Бо хотіло торкнутись землі,
 Але знало воно, що це згубно,
 Так борозни з'являлись на тлі.
 Зморшки неба ніяк не зникали,
 Навпаки: все росли та росли!
 І ще більшу частину вкривали,
 Зупинитись вони не змогли.
 І не втрималось небо... Упало!
 І розсипалось фресками тіла,
 Як загримало, як заридало!
 Чи розгнівалось наче Аттіла?
 Небо било усе, що траплялось,
 Ми залИшилися напризволяще,
 А воно пізніше: - Що сталося?
 - Не важливо, скажи, тобі кра-
 ще?

Ніна Сорока, 2-УА

* * * * *

Рахую цятки на твоїй шкірі,
 Я фанатик у певній мірі,
 Ти - моя молитва і моя ікона
 Ще з часів далеких, з Вавилона.
 Ніжність, як дурман, мене спіт-
 кала,
 Я усе своє життя тебе чекала
 І чекати буду, якщо треба,
 Ти - мій обрій, ти - безкрайне
 небо.
 Слухаюсь тебе, мала дитина,
 День без тебе - це мов гільйо-
 тина,
 Обійми мене, тільки ТИ так
 вмієш,

Бо без цього скрутно, розумієш?
 Не кажи слова, що як розбите
 скло,
 Нащо той непотріб, нащо дике

Ніна Сорока, 2-УА

Долонями буду тримати твоє
 голе серце,

Нехай на долонях рани, а серце
 з перцем,
 Нехай долоням буде боляче,
 терпіти вмію,
 Тобі скажу, що я смілива, кохати
 ж смію!
 Не треба паролів, шифрів, адре-
 сатів,
 Не треба психологів чи психіа-
 трів, адвокатів,
 Бо ти моя галактика, мій небо-
 край,
 Будь ласка, свою дівчинку малу
 не забувай..

Пиши на хмарах краплями
 дощу,

Чи не пиши, проте люби мене
 одну! Через віка ти пригорнеш і
 тихо так: "Кохана.."

Я відповім беззаперечно: "Fata
 morgana".

Ніна Сорока, 2-УА

* * * * *

Зелене море у вікні
 Кричить так голосно мені,
 Запрошує до себе жити,
 Про минує небо говорити.
 Зелене море у вікні
 Кричить так голосно мені:
 «Не треба думати багато -
 Погано думати занадто».

Ніна Сорока, 2-УА

KON#ТАКТ

Адреса: 92703, Луганська обл.,
м. Старобільськ, пл. Гоголя, 1
E-mail: journ.luguniv@gmail.com
Електронна версія видання:
http://luguniv.edu.ua/?page_id=10361

Кафедра журналістики та видавничої справи
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»
Головний редактор - Галич А. О.,
Редактор випуску - Ульянова К.М.,
Редактор від студентів: Царевська Т.С.,
Технічний, художній редактор - Царевська Т.С.
Обсяг 16 ст.